

og forslaget om, at umyndigheden vedvarer uanset indgåelsen af ægteskab, hvis statsamtet har besluttet det.

Hvis en ung, der har indgået ægteskab, bliver skilt, inden den pågældende er fyldt 18 år, betragtes denne ikke på ny som umyndig, men bevarer umyndigheden, uanset at ægteskabet ikke længere består.

Reglen om, at nogle unge, der har indgået ægteskab, forbliver mindreårige og dermed umyndige, hvis statsamtet har besluttet det, medfører, at statsamtets afgørelse om tilladelse til ægteskabet efter indgåelsen af ægteskabet bliver dokumentation for, om den gifte under 18 år er myndig eller ej.

Om bestemmelsen i stk. 1 henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ovenfor afsnit 11.2.1. og til betænkningen side 329 - 331 og side 375.

Stk. 2 svarer til den gældende bestemmelse i myndighedslovens § 34. Reglen fastslår retsvirkningen af umyndighed for mindreårige. Om virkningen af, at den mindreårige umyndige handler i strid med bestemmelsen, henvises til lovforslagets § 44 og § 45 og bemærkningerne hertil.

Det følger i øvrigt af bestemmelserne i lovforslagets § 42 og § 43, at de mindreårige selv kan råde over visse midler, bl.a. indtægter ved eget arbejde, og at det kan tillades, at den umyndige, der er fyldt 15 år, driver selvstændig næring.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at værgerne handler på den mindreåriges vegne i økonomiske anliggender, svarer til den gældende bestemmelse i myndighedslovens § 45, hvorefter værgerne bestyrer den umyndiges formue og handler på hans vegne i retsforhold vedrørende formuen, medmindre andet er bestemt. Det nærmere indhold af bestemmelsen er fastlagt i lovforslagets kapitel 4 om værgens beføjelser og pligter og i kapitel 5 om formuens forvaltning og anbringelse m.v.

Det er i lovforslagets § 4, stk. 1, 3. pkt., angivet, hvilke bestemmelser i loven der indeholder regler om den mindreåriges værgers opgaver, formueforvaltningen m.v.

Til § 2

Bestemmelserne i lovforslagets § 2, stk. 1 og 4, svarer til de gældende regler i myndighedslovens § 29, stk. 1 og 3. Bestemmelsen i myndighedslovens § 29, stk. 4, hvorefter forældremyndighedens indehaver er værge uden beskikkelse, er udeladt, idet dette giver sig selv allerede efter bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1. Hvis der er behov herfor, vil statsamtet kunne træffe afgørelse om en foreløbig værgebeskikkelse. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 324 og 376.

Bestemmelsen i stk. 2 findes ikke i den gældende myndighedslov, men giver udtrykkelig hjemmel for de særlige tilfælde, hvor der i hidtidig praksis er meddelt en født værge fritagelse for hvervet. Fritagelse for værgemålet har ikke virkning for forældremyndigheden. Har den mindreårige kun én værge,

og bliver denne fritaget for hvervet, må der beskikkes en ny værge, jf. lovforslagets § 2, stk. 4. Om bestemmelsen henvises i øvrigt til betænkningen side 325 og 376.

I stk. 3 reguleres den situation, hvor der er fælles forældremyndighed, og hvor den ene værge træder ud af funktion enten som følge af værgemål efter værgemålslovens § 5, værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller samværgemål, jf. værgemålslovens § 7. I så fald bliver den anden af forældrene værge alene. Det samme gælder, hvis værgemålet fratages værgerne på grund af misbrug af stillingen eller uegnethed, jf. lovforslagets § 12. Bestemmelsen afløser den gældende regel i myndighedslovens § 29, stk. 2.

Bestemmelsen i § 2 er ændret i forhold til udkastet i betænkningen, således at stk. 2 og stk. 3 er ombyttet, og således at stk. 3 tillige omfatter de tilfælde af fritagelse for værgemål, som der skabes udtrykkelig hjemmel til ved stk. 2.

Til § 3

Stk. 1 om, at to værger for en mindreårig handler i forening, er ny, men fastslår blot et allerede gældende princip. Stk. 2, 3 og 4 svarer til de gældende bestemmelser i myndighedslovens § 50 a, stk. 1-3, mens stk. 5 svarer til myndighedslovens § 52, dog med den ændring, at kompetencen til at træffe afgørelse, når værgerne er uenige, nu i loven tillægges statsamtet i stedet for justitsministeren. Der henvises til betænkningen side 376-377.

Til § 4

Stk. 1, 1. pkt., henviser til lovforslagets § 12, der afløser den gældende regel i myndighedslovens § 32 om fratagelse og bortfald af værgemål.

Bestemmelsen indebærer, at statsamtet ligesom efter de gældende regler kan fratage mindreåriges værger, herunder fødte værger, værgemålet, hvis værgerne misbruger sin stilling eller i øvrigt viser sig uegnet som værge. Endvidere bortfalder værgemålet som efter gældende ret, hvis værgerne kommer under værgemål, herunder samværgemål.

Bestemmelsen i § 12, stk. 1, indebærer, at værgens beføjelser også kan fratages denne, uden at dette er begrundet i, at den pågældende har tilsidesat sine pligter. Således kan beskikkelsen fratages værgerne, hvis det er nødvendigt af hensyn til den, der er under værgemål, jf. nærmere betænkningen side 233.

Stk. 1, 2. pkt., indeholder henvisninger til regler om behandlingen af værgesager i lovforslagets kapitel 3 om behandlingen af værgemåls- og værgesager vedrørende voksne. Det følger af henvisningen til § 14, 1. pkt., at kompetencen til at træffe bestemmelse om værgebeskikkelse og ændring heraf, herunder om fritagelse af forældremyndighedsindehaveren for værgemålet, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, for børn og